

ROMAN SARNAVKA

Dugogodišnji nastavnik Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, viši predavač Roman Sarnavka, dipl. ing. građ., preminuo je 8. siječnja 2004. godine. Od njega su se 14. siječnja na zagrebačkom krematoriju, uz obitelj, oprostili poznanici, prijatelji i djelatnici Fakulteta.

Oprostili smo se od čovjeka širokih kulturnih obzora, cijenjenog nastavnika Geodetskog fakulteta, koji je 20 godina, odnosno pola svojega radnog vijeka proveo u radu sa studentima i kojega su studenti vrlo poštovali. Kolegu Romana Sarnavku upoznao sam 1978. godine, kada sam primljen za asistenta na Geodetskom fakultetu u Zagrebu. Zanimljivo je da, kad bismo se sreli na Fakultetu, nismo razgovarali o hidrotehničkim problemima, podzemnim vodama ili o kojoj drugoj stručnoj temi, nego bi njegovo prvo pitanje uvijek bilo: *Svirate li? ili Vježbate li redovito?* ili nešto slično tomu. O stručnim smo stvarima razgovarali samo ponekad, kad bismo baš morali. Naime, i sam sam bio njegov student, i mogu reći da s ponosom u in-

deksu sa studija geodezije čuvam njegove potpise i ocjenu za ispit položen iz predmeta *Melioracije*.

Roman Sarnavka rodio se u Tesliću 16. rujna 1921. Iz krsnog lista saznajemo da mu se otac također zvao Roman i bio šumarski nadinženjer grkokatoličke vjere, a majka Ivka rođena Frank. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Beogradu, gdje je maturirao 1939. godine. Od 1939. do 1941. studirao je na Građevinskom odjelu Tehničkog fakulteta u Beogradu, a potom od 1941. do 1943. u Zagrebu. Studij je nastavio 1945. i diplomirao na Građevinskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu 1947. godine. Stručni ispit za zvanje "građevinski inženjer" položio je u Zagrebu 1952. Upisan je u Spisak ovlaštenih projektanata i time ovlašten za rukovođenje izvođenja građevinskih objekata i radova.

Govorio je, čitao i pisao engleski, njemački i francuski, a služio se još talijanskim, ruskim i španjolskim. Preveo je nekoliko stručnih radova na hrvatski jezik.

Od 1947. do 1952. radi na raznim projektima odvodnje, navodnjavanja i kao statičar. Od 1952. namješten je u poduzeću "Geoistraživanja" u Zagrebu, poslije kao pomoćnik direktora Direkcije za inozemne radove. Osniva odjel za istraživanje voda, pa je i većina njegovih radova s toga područja: ekspertize za opskrbu vodom Brijuna, Visa, Lastova, Korčule, Hvara, Maribora, Sarajeva, Karlovca i mnogih drugih mjesta. Jedan je od prvih stručnjaka u Hrvatskoj koji se bavio proučavanjem podzemnih voda. Posebno se to odnosi na sustav Dunav-Tisa-Dunav, te na ekspertize za iskorištavanje podzemnih termalnih i mineralnih voda u Somboru, Jamnici, Križevcima i Krapinskim toplicama. U inozemstvu radi na vodoistražnim radovima u Indiji, Burmi (1953/54), Iraku (1959/60 i 1961/65), Tunisu i Libiji (1966). Posebno treba istaknuti istraživanje podzemnih voda regionalnoga karaktera za područje cijelog Iraka. Od 1970. radi u Republičkom sekretarijatu za vodoprivredu SRH kao savjetnik za slivove Dunava i Drave.

Od 1966. radio je kao honorarni predavač na Geodetskom fakultetu u Zagrebu. Godine 1971. izabran je u stalni radni odnos na Geodetskom fakultetu i u nastavno zvanje višeg predavača. Predavao je sljedeće predmete: *Vodovod i kanalizacija, Opskrba vodom, Hidrogeološki istražni radovi, Hidrotehnički objekti, Uređenje vodotoka i Melioracije*.

God. 1975. objavio je skripta za predmet *Opskrba vodom* na 460 stranica u izdanju Sveučilišne naklade *Liber*, u kojima su iznesena i vlastita iskustva i rješenja do kojih je došao dugogodišnjim radom i istraživanjima. Pripremao je skripta iz predmeta *Osnovi hidrotehnike, Hidrologija i Melioracije*. Pripremao je doktorsku disertaciju pod naslovom *Neki hidrološki i hidrogeološki elementi u proučavanju režima podzemnih voda u zagrebačkom savskom aluviju*.

Sudjelovao je na nekoliko kongresa i savjetovanja u zemlji i inozemstvu. Objavio je više stručnih članaka i izradio veći broj izvještaja i ekspertiza.

Bio je predstojnik Katedre za hidrotehniku, predstojnik Zavoda za kulturnu tehniku, predsjednik Izvršnog odbora Savjeta Geodetskog fakulteta, i predsjednik Poslovnog odbora Geodetskog fakulteta 1983-86. U mirovini je od 1986. god. s navršenih 40 godina radnoga staža.

Roman Sarnavka bio je čovjek široke kulture i naobrazbe, dobar poznavatelj književnosti, likovne umjetnosti, i posebno glazbe. Bio je redoviti posjetitelj koncerata ozbiljne glazbe, pa smo se često sretali, posebno u koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski.

Uvaženog nastavnika Geodetskog fakulteta Romana Sarnavke više nema među nama, no on će i dalje živjeti u našim mislima i srcima, a njegova djela ostat će trajno zabilježena. Hvala mu za sve što je učinio za napredak geodezije i posebno kulturne tehnike na Geodetskom fakultetu i u Hrvatskoj.

Vječna slava i hvala poštovanom kolegi Romanu Sarnavki!

Miljenko Lapaine

ŽELIMIR SEISSEL

Naš uvaženi kolega Želimir Seissel, dipl. ing. geod., preminuo je još 8. prosinca 2001., ali mu, nažalost, do danas nije objavljen in memoriam u Geodetskom listu. Činimo to sada s velikim zakašnjenjem.

Želimir Seissel rođen je u Požezi 27. travnja 1929. godine u uglednoj obitelji u kojoj su mnogi njegovi pretci bili geodeti: pradjed Josip – ovlaštenu civilni mjernik u Osijeku, djed Rudolf – ovlaštenu civilni mjernik u Krapini, otac Stjepan – kraljevski gruntovničar i mjernik u zemljišnoj knjizi u Požezi. Diplomirani geodetski inženjeri su i supruga mu Branka i pokojni brat Zdenko.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u rodnoj Požezi. Diplomirao je na Arhitektonsko-gradevinsko-geodetskom fakultetu u Zagrebu 1957. godine.

Nakon diplomiranja prve dvije godine radio je u Upravi za katastar u Požezi. U Ured za novu izmjeru Zagreb, koji je nakon reorganizacije geodetske službe nastavio djelovanje kao samostalna radna organizacija *Geozavod*, premješten je 1960. godine. U Geozavodu je radio na komasacijama, a kao rukovoditelj radilišta vodio je postupak komasacije u Negotslavcima, Sotinu, Saregradu i Kutjevu. Komasaacije u Starom Grabovcu, Paklenici, Vočarići, Jazavici i Roždaniku prekinute su, nažalost, 1971. godine. Nažalost zato što je pripremio podatke izmjere i izradio programe za njihovu automatsku obradu.

Načelnikom Uprave za katastar i geodetske poslove Sesvete imenovan je 1972. godine. Nastavio je djelovati na uvođenju automatske obrade podataka u geodetsku struku kao predsjednik Komisije za automatizaciju pri Društvu geodeta Zagreb. Kao predsjednik te komisije organizirao je 1974. godine na Geodetskom fakultetu seminar *Društveni i tehnički značaj automatizacije u geodeziji*. Kao član Izvršnog odbora Društva geodeta Zagreb i Saveza društava geodeta Hrvatske sudjelovao je u izradi njihovih samoupravnih i drugih akata. Osim toga aktivno je sudjelovao na savjetovanjima Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

Priloge, uglavnom s područja geodetske izmjere, komasacija, prostorne informatike i automatizacije, objavljivao je u publikacijama sa savjetovanja, Geodetskom listu, Obavijestima